

HERRAN KIRKKAUS

Mark. 9:2-10

2. Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät erilleen muista korkealle vuorelle yksinäisyyteen. Hänen muotonsa muuttui heidän nähtensä,
3. ja hänen vaatteensa alkoivat hohtaa niin kirkkaan valkoisina, ettei kukaan vaateenvalkaisija maan päällä voi sellaista saada aikaan.
4. Heille ilmestyivät Elija ja Mooses, ja nämä keskustelivat Jeesuksen kanssa.
5. Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Rabbi, meidän on täällä hyvä olla. Tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Elijalle yksi."
6. Hän ei tiennyt, mitä sanoa, sillä he olivat kovin pelästyneitä.
7. Samassa tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani. Kuulkaa häntä."
8. Yhtäkkiä, kun he katsahivat ympärilleen, he eivät enää nähneet ketään muuta kuin yksin Jeesuksen heidän kanssaan.
9. Heidän kulkiessaan alas vuorelta Jeesus varoitti heitä kertomasta näkemäänsä kenellekään ennen kuin Ihmisen Poika oli noussut kuolleista.
10. He pitivät Jeesuksen sanat mielessään ja pohtivat keskenään, mitä kuolleista nouseminen saattoi merkitä.

Perimmäiset kysymykset

Mitä on kuolema ja mitä sen tuolla puolen? Mitä on elämä, todellinen ja pysyvä, iankaikkinen elämä? Nämä ovat ihmisen perimmäisiä kysymyksiä, joihin vuorella tapahtunut Jeesuksen kirkastuminen antaa valoa. Jeesuksen kohdannut ihminen ei voi nimittäin lähestyä noita viimeisiä kysymyksiä asettamatta eteensä Jeesuksen persoonaa ja Hänen olemuksensa kirkkautta: "Kuka olet Sinä, Herra?" Todellista elämää voi täällä ajassa esiintyä vain yhteydessä Elämän Ruhtinaaseen, Herraan Jeesukseen. Ja iankaikkista elämää ajan rajan tuolla puolella voi olla vain suhteessa Ylösnouseeseen Vapahtajaamme.

Rakenna tänne maan päälle paratiisi - ja sitä on toki yritetty niin rahan kuin sosialisminkin voimin, niin omaan sieluun vetäytyvän uskonnollisuuden kuin aktiivisen yhteiskunnallisen toimeliaisuuden keinoin - etkä löydä kuitenkaan onnea ilman Kristusta. Mutta taivaskaan ei ole taivas ilman Kristuksen läsnäoloa.

Jeesus ja kolme opetuslasta: Pietari, Johannes ja Jaakob

Evankeliumit kertovat, että Jeesus vei kolme opetuslastaan Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin kolmeen tilanteeseen mukanaan, joihin muut opetuslapset eivät päässeet mukaan. Ehkä tästä syystä näitä kolmea kutsutaan usein Jeesuksen lähimmiksi opetuslapsiksi. Kaikilla näillä kolmella tapahtumalla on liittymäkohtansa kysymykseen kuolemasta. Ne olivat Jairuksen tyttären herättäminen, kirkastusvuori ja Getsemanen rukoustaistelu. Kaikissa kolmessa tilanteessa nämä kolme opetuslasta saivat oppia jotain ratkaisevaa rukoilevasta Jeesuksesta.

Ensimmäisessä he näkivät millä tavattomalla helppoudella Jeesus herätti kuolleen 12-vuotiaan tytön. Jeesuksen suusta kuuluivat sanat "Talita kuum!" ja tyttönen oli taas elossa. Tässä yhteydessä Jeesus määritteli uskossa kuoleamisen sanalla nukkuminen ja osoitti, että Hänelle ei olisi mikään ongelma herättää poisnukkuneita myöskään uuteen ylösnousemusruumiiseen.

Tekstimme rekisteröimässä tilanteessa opetuslapset saivat nähdä sen lopullisen ylösnousemusruumiin kirkkauden, johon Kristuksen lunastustyö pelastetutkin lopulta johtaisi.

Kolmas tilanne oli taas Getsemanen tuskainen rukoustaistelu ennen Golgatan ristin tuskaa. Siinä opetuslapset näkivät, mitä kuolema synnin tähden syvimiltään on. Vain Herran kuolema meidän sijastamme ja syntiemme sovittajana voi vapauttaa meidät kuoleman tuskasta.

Kirkastumisen taustaa

Jeesuksen kirkastumistapahtumaan sisältyy tavattoman paljon, kun asetamme sen suhteeseen Vanhan Testamentin ja evankeliumien kokonaisuuteen. Tekstimme ilmaisu "kuuden päivän kuluttua" liittyy tapahtuman Filippin Kesareassa Pietarin antamaan suureen uskontunnustukseen, jonka Hän Isän ilmoituksen perusteella antoi vastauksena Jeesuksen kysymykseen: "Kuka minä olen teidän mielestänne?" Pietarihan oli vastannut: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika." Kirkastusvuoren tapahtuma vahvisti Pietarin tunnustuksen oikeaksi, kun Isä itse lausui tunnustuksen: "Tämä on minun rakas Poikani."

Viikkoa aikaisemmin samassa yhteydessä Jeesus oli puhunut kärsimisestään ja kuolemastaan, joita Pietari ja muut opetuslapset eivät voineet ymmärtää eikä hyväksyä. Heidän asenteensa, joka on myös liian usein meidän asenteemme, kuului: "Kunnia - KYLLÄ, kärsimys - EI". Herran opetus oli taas kuulunut: "Kärsimys on tie kunniaan." Nyt kirkastusvuorella ilmestyivät Mooses ja Elija ja he alkavat taivaallisella viisaudella puhua kirkastetun Jeesuksen kanssa Hänen poismenostaan. Uusi Testamentti käyttää tässä yhteydessä sanaa exodus, joka sisälsi koko tien: ristin tuskan, ylösnousemuksen voiton ja taivaaseen astumisen korotuksen. Kirkastumisellaan Jeesus halusi valmistaa kolmea opetuslasta siihen, että kärsiessäänkin Jeesus on Jumalan Poika ja juuri siinä tulee Hänen kirkkautensa syvimmin ilmi.

"Heidän nähtensä"

Jeesuksen kirkastuminen tapahtui Pietaria, Jaakobia ja Johannesta varten. Se oli Jumalan ilmoitusta heille. He saivat nähdä Jumalan ajatukset Jeesuksesta.

Ilmestykset ja näyt eivät ole kuitenkaan sellaista, mitä meidän tulisi tavoitella - niin kuin näyttää olevan tapana näinä päivinä. Herra antaa niitä niille, joille Hän hyväksii näkee ja milloin Hän hyväksii näkee. Ne, joille annetaan suuria näkyjä, saavat yleensä myös suurta pimeyttä elämäänsä niin kuin Pietari, Johannes ja Jaakob Getsemanessa ja ristin tapahtumissa. Näyillä on merkitystä pääasiassa niiden saajille ei niinkään muille. Mutta kaikille on merkityksellistä se, että Herra itse on luonamme sanan kautta: "Autuaita ovat ne, jotka eivät näe, mutta kuitenkin uskovat."

Mitä Herralle tapahtui kirkastumisessa?

Raamattu puhuu yllättävän vähän Herran ulkoisesta kirkkaudesta ja majesteettillisuudesta mutta sitäkin enemmän Hänen messiaanisesta luonteestaan, Hänen olemuksensa kirkkaudesta. Hän lähestyy meitä, ei ulkoisella kirkkaudella vaan persoonansa, rakkautensa ja pyhyytensä kirkkaudella. Syykin on ilmeinen: Herran ulkoista kirkkautta meidän on mahdoton kestää tässä maallisessa ruumiissamme. Kolme opetuslastakin joutui syvän pelon ja kauhun valtaan, kun Isä alkoi puhua heille pilvestä (shekina -pilvestä). Mutta kun olemme ottaneet Hänet vastaan ulkoisessa

vaatimattomuudessa, tulee kyllä se päivä, jolloin emme ainoastaan saa nähdä koko Jumalan kirkkautta, vaan saamme myös nauttia Jeesuksen kirkastetun ylösnousemusruumiin kaltaisuudessa Hänestä.

Jeesuksen hahmo muuttui yksinäisyydessä rukouksen aikana. Hänen kasvonsa muuttuivat kuin auringoksi ja vaatteet säteilivät kirkkautta. Valo ei tullut ikään kuin ylhäältä, vaan Jeesuksen sisältä, Hänen syvimmästä olemuksestaan. (Vrt. Ilmestyskirja kuvaa Karitsaa taivaan valtakunnan lampuksi ja Jeesus nimittää itseään maailman valoksi). Myöhemmin Pietari kirjeessään kuvaa tapahtumaa näin:

"Me emme ole seuranneet viekkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olemme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa. Hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäisimmältä kirkkaudelta tuli hänelle ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mieltynyt." Tämän äänen me kuulumme tulevan taivaasta ollessamme hänen kanssaan pyhällä vuorella. Sitä lujempi on meille nyt profeetallinen sana. Te teette hyvin, jos pitäydytte siihen kuin pimeässä paikassa loistavaan lamppuun, kunnes päivä valkenee ja Kointähti koittaa teidän sydämissänne." (2 Piet. 1:16-19)

Kolme opetuslasta saivat nähdä Herran ihmeellisen kauneuden, pelottavan pyhyiden ja valtavan voiman. Mikä suunnaton olikaan ero siihen nähden, millaisina he olivat Jeesuksen siihen asti tunteneet. Uskon kasvu perustuu siihen, mitä uutta saamme oppia Jeesuksen olemuksesta. Jeesuksen kirkkauden edessä oleva "verho" vedettiin hetkeksi pois. Mutta tärkeää on muistaa, että Herra on aina sama riippumatta siitä, millaisessa hahmossa me Hänet vielä näemme ja tunnemme.

Kirkastuminen ja Jeesuksen tehtävä Pelastajana

Jeesuksen kirkastuminen oli se yhdistävä linkki, jolla Hänen inhimillisyytensä ja jumalallinen tehtävänsä liittyivät toisiinsa. Siinä täydellinen ja synnitön ihmiselämä saavutti täyttymyksensä, mutta siitä alkoi samalla tie ristille syntisen ihmiskunnan lunastamiseksi.

Jeesuksen oli todellisena, mutta synnittömänä ihmisenä tultava ihmiskunnalle tarkoitettuun päämäärään, kirkastettuun ruumiiseen. Alun perin ihmistä ei nimittäin tarkoitettu kuolemaan lainkaan. Kuolema tuli kuvaan vasta syntiinlankeemuksen jälkeen rangaistuksena. Ilman lankeemusta ihminen olisi voinut suorittaa Herralta saamansa tehtävän maan päällä ja sen suoritettuaan muuttua kirkastetun Jeesuksen kaltaiseen taivaalliseen ruumiiseen. Jeesus eli täydellisen ihmisen elämän. Heikkoudessa, kiusauksissa ja vaikeuksissa Hän voitti ja vaelsi täydellisesti Isän tahdossa. Siksi Ihmiselle, Jeesus, ei kuulunut tuskallinen kuolema, vaan kivuton, ihmeellinen muutos kirkkauteen. Muuten ne uskovat, jotka ovat täällä maan päällä elossa, kun Kristus tulee takaisin toisen kerran, saavat kokea täsmälleen saman ihmeellisen muutoksen. (Muistanette varmaan, miten Paavali aitona ja inhimillisenä ihmisenä olisi mieluummin halunnut päästä tähän muutokseen, kuin kulkea tuskallisen riisumisen kautta ylösnousemusruumiiseen.) Vanhassakin Liitossa Elija, joka ilmestyi Mooseksen kanssa nyt kirkastusvuorella, vietiin tulisilla vaunuilla taivaaseen ilman, että hän joutui kokemaan ruumiillista kuolemaa.

Jeesuksen kirkastumisessa toteutui siis vihdoin se päämäärä, joka Isällä oli luodessaan ihmisen: "Tehkäämme ihminen omaksi kuvaksemme!"

Matka kohti Golgataa alkaa

Isä puhui kahdessa tilanteessa saman asian Jeesuksesta. Ensin Johannes Kastajan suoritettua Jeesuksen kasteen ja nyt toistamiseen kirkastusvuorella:

"Tämä on minun rakas Poikani."

Molemmat sisälsivät ilmoituksen ei vain Isän ja Pojan välisestä suhteesta, pyhän Kolminaisuuden salaisuudesta, vaan myös sen, että ihmisyytensääkään osalta Jeesus ei ollut tehnyt yhtään syntiä. Kasteessa Isä julisti Jeesuksen yksityiselämän, hiljaisuudessa vietetyt vuodet synnittömiksi ja kirkastusvuorella 3 julkisen toiminnan vuotta. Vielä kolmannen kerran piinaviikolla Isä oli antava äänensä kuulla, kun taivaasta kuului vastaus Jeesuksen rukoukseen Isän nimen kirkastamisesta:

"Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava."

Jeesuksen kirkastuminen oli Isän nimen kirkastamisen alku. Huippukohta oli risti ja ylösnousemus. Lopulta Isän nimi on kirkastuva Jeesuksen palatessa toisen kerran suuressa kirkkaudessaan kokoamaan omansa maan päältä.

Ellei Jeesus olisi ollut synnitön, Hänen kuolemansa ristillä olisi ollut vain traaginen päätös tavalliselle ihmiselämälle. Mutta Jeesus oli synnitön, Isä tunnusti Hänet sellaiseksi ja siksi Hänen kuolemansa koitui koko ihmiskunnan synnin sovitukseksi. Kirkastusvuorelta Jeesus ei mennyt taivaan kirkkauteen, vaikka Hänellä olisi siihen ollut oikeus täydellisen elämänsä perusteella. Sen sijaan Hän suuntasi askeleensa kohti Jerusalemiä, kohti ristiä.

Vierailijat taivaasta

Kirkastusvuorelle Jeesuksen rinnalle ilmestyivät Mooses ja Elija, Vanhan Testamentin merkittävimmät henkilöt. Mooseksen kautta Herra antoi lain ja Elija edusti niiden profeettojen ketjua, jotka olivat ennustaneet tulevasta Messiaasta ja valmistaneet kansan sydämiä Herran tulolle. Mooses ei ajallisen vaelluksensa aikana päässyt luvattuun maahan asti, mutta nyt Jeesuksen kirkastuksessa hänkin on perillä. He edustivat kaikkia vanhan liiton uskovia niin kuin kolme opetuslasta omalta osaltaan uuden liiton uskovia. Mooses ja Elija edustivat uskossa pois siirtyneitä, jotka eivät ole kuolleita vaan elävät Jumalalle. He olivat päässeet perille, koska olivat panneet toivonsa siihen tulevaan Vapahtajan kärsimykseen ja ylösnousemukseen. Nyt he saivat nähdä toivonsa perustan toteutuvan pian ja siksi he keskustelivat Jeesuksen kanssa ristin ja ylösnousemuksen exoduksesta. Mooses oli todistamassa, että Jeesuksessa koko hänen kauttaan annettu laki oli vihdoin löytänyt täydellisen noudattajansa. Elija taas oli todistamassa, että kaikki Vanhan Testamentin profetiat tulisivat saamaan lopullisen täyttymyksensä Jeesuksessa. Jeesuksen exodus olisi se tie, jonka kautta kansaa ei johdettaisi vain maallisesta Egyptin orjuudesta vapauteen, vaan synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta Jumalan vanhurskauden, elämän ja rakkauden valtakuntaan. Vanha Testamentti täytyi Jeesuksessa. Tie Isän sydämelle oli avautumassa.

Mooses ja Elija tulivat taivaan kirkkaudesta, heidät tunnettiin, mutta he eivät vielä olleet päässeet osalliseksi ylösnousemusruumiin kirkkaudesta. Sitten yllättäen Mooses ja Elija katoavat, siirtyvät takaisin taivaallisen valtakunnan puolelle, mutta Jeesus jää. Mooseksen ja Elijan tehtävä on suoritettu, enää ei heitä tarvita: Jeesus yksin riittää. Siihen kirkkauden pilvestä kuukuu Isän ääni:

"Kuulkaa Häntä!"

Mooseksen ja Elijaan työ oli puutteellista, keskeneräistä, mutta nyt Jeesuksessa on kaikki täyteys. Lopulta Mooseksen ja Elijaankin viesti meille on: "Kuulkaa Jeesusta!" Ottakaa Hänen sanansa vastaan, luottakaa siihen ja olkaa kuuliaisiksi sille!

Mooseksen ja Elijaan ilmestyminen kertoo meille yhtä ja toista poisnukkuneiden uskovienkin tilasta nyt ennen Jeesuksen toista tulemistä. He ovat ihmisiä, tunnistettavissa olevia yksilöitä. Heidän olemuksensa, persoonallisuutensa ydin ei ole muuttunut. He ovat tietoisessa tilassa ymmärtäen kaiken toisella tasolla kuin me vielä täällä ajassa, koska he saavat katsella Jumalaa kasvoista kasvoihin. Heidän mielenkiintonsa kohdistui Jeesukseen ja ihmiskunnan pelastamiseen. He tiesivät tähän aikaan liittyvistä asioista niin paljon kuin Herra heille antoi tietoa. Jumala toi heidät ajan keskelle ja palatessaan taivaaseen he rukoilevat Herraa.

Kirkastumisen merkitys opetuslapsille

Jotain murheellisen inhimillistä oli siinä, että niin kirkastusvuorella kuin Getsemanessakin opetuslapset nukkuivat, kun Jeesus oli rukouksessa. Kun he sitten heräsivät ja näkivät Jeesuksen kirkkauden ja Mooseksen ja Elijaan, Pietari alkoi puhua taas sellaista, mitä joutui katumaan. Hän ei ymmärtänyt mistä oli kyse ja alkoi puhella sekavia. Hänen puheensa kertoo sen, miten ihmisen syntyisyys ja hölmöyys tulee ilmi myös kaikkein ihmeellisimpien ja suurenmoisimpien hengellisten kokemusten keskellä. Hänen puheeseensa sisältyi meille tuttuja vääriä asenteita:

- Tuntuu hyvältä, haluamme jäädä tähän! Ristiä ja kärsimystä emme kaipaile.
- Pystytetään majat Jeesukselle, Moosekselle ja Elijaalle.
- Ajallinen ja hengellinen, maallinen ja ylimaallinen menivät Pietarilta sekaisin.

Pietari asetti Jeesuksen rinnalle nämä kaksi, jotka eivät enää maallisia majoja tarvitse. Isä muistutti, että Jeesus on jotain aivan muuta kuin Mooses ja Elija. Moni näinäkin päivinä yrittää rakentaa majoja kolmelle "suurelle", Jeesukselle, Buddhalle ja Muhamedille, mutta yritys on turha. Jeesusta ei voi asettaa kenenkään ihmisen rinnalle. Herra halusi opettaa tämän asian myös sillä, että Mooses ja Elija poistuivat paikalta.

Isä ilmestyi kirkkauden pilvessä shekinassa, sillä muuten Pietari, Jaakob ja Johannes eivät olisi voineet jäädä eloon. Pilveen kätkeytyneenäkin Herran läsnäolo synnytti opetuslapsissa syvän pelon ja kauhun. He saivat nähdä ja kokea sen mitä Mooses ja Elija olivat Vanhassa Testamentissa kokeneet, mutta vielä paljon enemmän. Heille annettiin valtava vakuutus:

"Tämä on minun rakas Poikani. Kuulkaa häntä."

(Nämä Isän sanat ovat muuten suorina lainauksina Vanhasta Testamentista, mikä kertoo sen, että Jumala kunnioittaa suunnattoman paljon omaa sanaansa. Meilläkin on siksi kaikki syy luottaa Raamattuun.)

Vakuutus kertoo meille, kuka on Jeesus. Hän on Isän rakas Poika. - Kuka voi milloinkaan mitata Isän rakkauden syvyyden omaan Poikaansa? Mutta tällä sanalla on suunnaton merkitys myös meille, jotka Golgatan uhriverellä on julistettu vanhurskaiksi ja Pyhän Hengen uudestisyntyttävän työn kautta saatettu Jumalan lapsen asemaan. Jos ja kun olemme Kristuksessa Jeesuksessa Hänen lapsiaan, niin myös meille kuuluu tuo sana: "Olet minun rakas lapseni!" Eikä Isän rakkaus Sinuun ja minuun ole yhtään pienempi kuin Hänen rakkautensa ainoaan Poikaansa Jeesukseen Kristukseen. Mikä suunnaton etuoikeus olla Hänen rakkautensa kohteena, rakkauden, jota hän myös sanoillaan vakuuttaa ja teoillaan todistaa.

Kehotus kuulla Jeesuksen ääntä on samalla varoitus, ettemme lähtisi kuuntelemaan oman sydämemme ääntä, emme houkuttelevia vääriä profeettoja ja tämän maailman

viettelyksiä, jotka tulevat usei hyvin viehättävässä muodossa meitä vastaan. Jeesuksen ääni riittää meille nuhteeksi, lohdutukseksi ja rohkaisuksi. Parhaatkin kokemukset menevät ohi, mutta Herran sana pysyy.

Mutta sitten yhtäkkiä kaikki oli ohi. Kirkkauden pilvi oli poistunut ja Jeesuksen hahmo oli entisensä. Sisäinen vapina ja kyvyttömyys käsittää juuri koettua jäi. Jeesus auttoi heidät ylös ja kielsi heitä kertomasta kokemastaan mitään ennen kuin Jeesus olisi noussut kuolleista. Kielto sisälsi sen tosiasian, että huolimatta siitä, mitä he olivat kokeneet, he eivät vielä voineet ymmärtää, mistä pohjimmiltaan oli ollut kysymys. Vasta Pyhä Henki avasi heidän ymmärryksensä Kristuksen olemuksen salaisuudelle. Mutta silloin heillä olikin sitten kaikki syy kertoa kirkastusvuoren ihmeestä - niin kuin Pietari sitten kirjeessään tekee.

Entä me?

Herra Jeesus Kristus on tänään kirkastettuna taivaassa. Paavali sai kohdata Hänet sellaisena. Pelastus on meitä varten täysin valmis. Vielä Jeesus on salassa luonnolliselta silmältä. Mutta ei enää kauan. Pian tulee se päivä, jona Jumalan pasuunan pauhatessa Jeesus ilmestyy suuressa kirkkaudessaan takaisin. Mutta jo nyt Hän on Pyhässä Hengessä Sanan kautta kanssamme. Tärkeintä elämämme ja iankaikkisuutemme kannalta on tuntea Jeesus Jumalan Poikana, päästä omistamaan Hänen vanhurskautensa, ja kuulla Hänen ääntään.

Oletko Sinä jo Jumalan lapsi, Hänen iankaikkisen rakkautensa kohde?

Oletko valmis, kun Hän tulee kirkkaudessaan?

Vaellatko tänään kuunnellen Hänen ääntään Hänen sanassaan Raamatussa?